

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 16^{ΗΣ} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1939

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐδέχθη πρὸς φύλαξιν ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτῆς τὸν παρὰ τοῦ κ. Α. Τζώνη κατατεθέντα κλειστὸν φάκελλον.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα συγγράμματα.

Ὁ κ. Γ. Κυριακὸς παρουσιάζει τὸ ἔργον τοῦ Σ. Μητροπολίτου Κορυτσᾶς Εὐλογίου Κουρίλα «Ἱστορικὴ βιβλιογραφία, τὰ φυτικά καὶ αἱ συναφεῖς ἐν Ἑλλάδι Ἐπιστήμαι», καὶ ἐξαίρει δι' ὀλίγων τὴν συγγραφὴν.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΣΑΡΑ

Τετιμημένε συνάδελφε, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, μετ' ἀφάτου λύπης μαθοῦσα τὸ ὀδυνηρὸν ἄγγελμα τοῦ θανάτου σου, καταθέτει δι' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς σεπτῆς σοροῦ σου στέφανον ἐκ δάφνης καὶ ἐλαίας, σύμβολον τῆς βαθυτάτης τιμῆς, δι' ἧς σὲ περιβάλλει. Ἐκλεγείς μέλος τῆς Ἀκαδημίας τὸ 1929 καὶ διατελέσας πρόεδρος αὐτῆς κατὰ τὸ 1935, ἐξόχως διεκρίθης ἐν αὐτῇ τόσον διὰ τὰς σοφὰς ἀνακωνώσεις καὶ τὰς πεφωτισμένας ὁμιλίας σου, ὅσον καὶ διὰ τὴν σύνεσίν σου κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς συγκλήτου καὶ τῆς ὀλομελείας καὶ τὴν δεξιότητα, μεθ' ἧς ὡς πρόεδρος διηύθυνες τὰς ἐργασίας τοῦ σώματος, ὡς καὶ διὰ τὴν πραγματικὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν, τὴν ὁποίαν ἐδείκνυες πρὸς τὸ ἴδρυμα καὶ τοὺς ἐψηλοὺς σκοποὺς του, τοὺς ὁποίους καὶ μετὰ θάνατον

ἠδύοκῃσας νὰ ἐνισχύσης διὰ πλουσιοπαρόχου κληροδοτήματος, ἀναδειχθεὶς οὕτω μέγας εὐεργέτης αὐτῆς.

Διὰ πάντα ταῦτα, οἱ ἐν Ἀκαδημίᾳ συνάδελφοί σου, οἵτινες βαθέως σὲ ἐτίμων καὶ σὲ ἠγάπων διὰ τὰ μεγάλα χαρίσματα τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας σου, θὰ διατηροῦν πάντοτε μετὰ σεβασμοῦ τὴν μνήμην σου, καὶ τὸ ὄνομά σου θὰ τηρῆται εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς καθόλου ἐπιστήμης ἕς ἀεὶ ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ. Αἰωνία ἡ μνήμη σου τετιμημένε συνάδελφε!

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΥΠΟ ΜΑΡΙΝΟΥ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ

ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῷ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΣΑΡΑ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν πενθεῖ σήμερον ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἐπιλέκτου αὐτῆς μέλους, τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Μιχαὴλ Κατσαρᾶ.

Θεωρῶ ἑξαίρετον δι' ἐμὲ τιμὴν, ὅτι μοι ἀνετέθη ἡ ἐντολή, ὅπως ἀποδώσω εἰς τὸν μεταστάνα ἐπιφανῆ ἄνδρα, τὸν ὕστατον ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας χαιρετισμόν.

Συνδεθεὶς διὰ φιλίας καὶ βαθείας ἐκτιμήσεως, ἀπὸ τῆς πρώτης μου ἐνταῦθα σταδιοδρομίας, μετὰ τοῦ Μιχαὴλ Κατσαρᾶ, εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσω αὐτὸν ὡς φίλον καὶ ἀγαπητὸν συνάδελφον, νὰ ἐκτιμήσω αὐτὸν ὡς προσηλωμένον εἰς τὸ καθῆκον πολίτην, ὡς ἀκάματον καὶ παρήγορον ἀντιλήπτορα τοῦ πάσχοντος Ἰατροῦ, ὡς διαπρεπῆ διδάσκαλον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὡς ἐπιφανῆ ἐπιστήμονα ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν.

Ἡ δεξιότης καὶ εὐχέρεια μεθ' ἧς ἐχειρίζετο τὸν λόγον, ἡ εὐτολμία κατὰ τὴν συζήτησιν, βασιζομένη ἐπὶ βαθείας ἐπιστημονικῆς ἀντιλήψεως καὶ συνοδευομένη ὑπὸ αὐστηρᾶς κριτικῆς, ὑπῆρξαν τὰ προέχοντα τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ προσόντα, καθιστῶντα αὐτὸν σεβαστὴν καὶ ἐπιβαλλομένην προσωπικότητα.

Ὁ Μιχαὴλ Κατσαρᾶς ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τὴν 5 Μαΐου 1860 ὅπου καὶ διῆλθε τὰ πρῶτα σχολικὰ ἔτη μέχρι τῆς Β' τοῦ Γυμνασίου, τὸ ὁποῖον ἐπεράτωσε κατόπιν ἐν Ἀθήναις τὸ 1876.

Υἱὸς ἱατροῦ φιλανθρωπῶς ἐξασκοῦντος τὸ ἐπάγγελμα καὶ μεγάλην ἐπὶ τῆς κοινωρίας ἔχοντος ἐπιρροήν, ἀνετράφη ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας εἰς περιβάλλον κατάλληλον νὰ διεγείρῃ εἰς τὸν νεαρὸν μαθητὴν, ἀφ' ἑνὸς τὸ συναίσθημα τῆς ἀγάπης καὶ φροντίδος διὰ τὸν δυστυχῆ καὶ πάσχοντα καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπέροχον ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Πατρίδα, ὡς ἡ πατροπαράδοτος Ἑλληνικὴ διαπαιδαγώγησις, ἐν τῇ ξενοκρατουμένῃ ἰδίᾳ Ἑλληνικῇ οἰκογενεῖᾳ ἀπετέλει παράδοσιν καὶ ἀξίωμα. Τὰ συναισθήματα ταῦτα καθώρισαν τὴν μέλλουσαν σταδιοδρομίαν τοῦ νεαροῦ σπουδαστοῦ. Μετὰ ἀκαταμα-

χήτου ζήλου και μεγάλης φιλοπονίας επεδόθη οὗτος ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Ἱατρικῆς, καθοδηρούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιγνώσεως ὅτι ἡ μάθησις ἀπετέλει ἐκπλήρωσιν ὑπερτάτου καθήκοντος πρὸς τὴν οἰκογένειαν καὶ πρὸς τὴν Πατρίδα.

Αἱ σπουδαὶ αὐτοῦ ὑπῆρξαν ὡς ἐκ τούτου ἀπ' ἀρχῆς εὐδόκιμοι, διακριθέντος αὐτοῦ πάντοτε μεταξὺ τῶν συγχρόνων καὶ συσπουδαστῶν αὐτοῦ. Βοηθούμενος δὲ ἀπὸ ὀξύνοιαν καὶ παρατηρητικότητι οὐχὶ συνήθη ἐπεράτωσε ταύτας ἀριστεύσας, τόσον εἰς τὰς γυμνασιακὰς ὅσον καὶ εἰς τὰς Πανεπιστημιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς.

Ἡ ἐν Ἀθήναις κλινικὴ αὐτοῦ μόρφωσις, ὑπὸ τὸν τότε διαπρεπῆ κλινικὸν Τυπάλλον Πρετεντέρην, ἔσχε μεγίστην καὶ ἀδιάλειπτον ἐπ' αὐτοῦ ἐπίδρασιν, καθόσον ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ ἐμπείρου κλινικοῦ, βασιζομένην ἐπὶ τῆς συστηματικῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς κλινικῆς παρατηρήσεως, ἀρχὰς εἰς τὰς ὁποίας ὁ Κατσαρᾶς παρέμεινε πιστὸς καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ κλινικὴ αὐτοῦ ἐπιτυχία.

Περατώσας τὰς Πανεπιστημιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τοῦ 1876-1880 καὶ ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ μετὰ τοῦ βαθμοῦ ἄριστα, μετέβη εἰς Παρισίους ὅπου επεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Νευρολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς παρακολουθήσας ἐπὶ τριετίαν τὸν μέγαν κλινικὸν *Charcot* εἰς τὴν *Salpêtrière*.

Ὁ *Charcot* ὑπῆρξεν, ὡς γνωστὸν, ἐπιβλητικὴ καὶ προέχουσα προσωπικότης τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ ἐν Γαλλίᾳ, ὅχι μόνον ὡς ἰδρυτὴς τῆς νευρολογίας καὶ ὡς ὑπέροχος κλινικὸς ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος ὑπὸ πάντων μετὰ θαυμασμοῦ περιβαλλόμενος.

Ἐπὶ τοῦ νεαροῦ Κατσαρᾶ εἶχε τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἐπίδρασιν, τὴν ὁποίαν οὗτος πάντοτε ἐπεδείκνυε καὶ οὐδὲ κατ' αὐτὴν τὴν προβεβηκυῖαν ἡλικίαν ἀπώλεσεν. Ὁ *Charcot* παρέμεινε διὰ τὸν Κατσαρᾶν τὸ ἀφθαστον ἰδεῶδες τοῦ κλινικοῦ καὶ ἐρευνητοῦ, φαινὸν παράδειγμα πρὸς ὃ ἠτένιζε πάντοτε ὡς ὁδηγὸν ἀστέρα του, καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν ἐπιστημονικὸν βίον.

Ἐπιστρέψας εἰς Ἑλλάδα ὁ Κατσαρᾶς ἐγένετο Ὑφηγητὴς τῆς Νευρολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς διδάξας τοὺς κλάδους τούτους τῆς Ἱατρικῆς μετὰ ζήλου ἐπὶ δεκαετίαν ὡς Ὑφηγητὴς, γενόμενος οὕτω ὁ εἰσηγητὴς τῆς Νευρολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς ἐν Ἑλλάδι. Ἐκλεγείς τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἐν ἔτει 1893 ἐδίδαξεν ἐν τῇ Κλινικῇ μετὰ ἐξαιρέτου ζήλου καὶ ὑπερόχου ἐνθουσιασμοῦ μέχρι τοῦ 1930, ἥτοι 37 διαρκῆ ἔτη, ὅτε ἔνεκα ὀρίου ἡλικίας, εἰσέτι ὅμως ἀκαμτοῦ καὶ ἀκαμπτος, ἠναγκάσθη ν' ἀποχωρήσῃ.

Ἐπὶ 37 ἔτη καθ' ἃ ἐδίδαξεν ὁ Κατσαρᾶς εἰς κλινικὰς ἐξήσκησε μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν φοιτητῶν τῆς Ἱατρικῆς. Τὰ μαθήματα αὐτοῦ ἀποδιδόμενα μετὰ εὐφραδείας ἀσυνήθους, σαφηνείας ἀπαραμίλλου καὶ συστηματικότητος κατὰ τὴν κατάταξιν τῆς ὕλης, ἐγένοντο εὐχερῶς καταληπτά, παρὰ τὸ δυσχερὲς καὶ περίπλοκον

τοῦ θέματος, δι' ὃ καὶ ἦσαν λίαν ἀγαπητὰ εἰς τοὺς φοιτητάς, συγκαζόμενα ὑπὸ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, μολοντί ὁ Κατσαρᾶς ἐδίδασκεν ἐκ συνηθείας καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς.

Τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν μαθητευομένων καὶ νεαρῶν ἰατρῶν καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν σέβας καὶ ἀγάπην μαρτυρεῖ ὁ ἑορτασμός τῆς 35ετηρίδος αὐτοῦ ὡς κλινικοῦ, καθ' ἣν ἐξεδόθη πρὸς τιμὴν αὐτοῦ πανηγυρικὸν τεῦχος περιέχον περισπουδιάστους ἐργασίας μαθητῶν καὶ συνεργατῶν.

Ὁ Κατσαρᾶς ἐπρωτάνευσε τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸ ἔτος 1907 - 1908 καὶ ἐχρημάτισεν εἰς διαφόρους περιόδους Συγκλητικός, ὡς τοιοῦτος δὲ καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ Σχολῇ, ὑπερημύνθη ἐκάστοτε τῶν δικαιωμάτων τοῦ Πανεπιστημίου θαρραλέως ἀλλὰ καὶ σωφρόνως ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν πάντοτε τὴν Πανεπιστημιακὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ καθοδηγούμενος ἀπὸ ἀκραιφνῆ ἐπιστημονικὴν ἀντίληψιν.

Ἀντεπροσώπενυσεν ἐπίσης τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιστήμην εἰς πλείστα διεθνή συνέδρια γενόμενος εἰς ταῦτα πολλαχῶς ὁ Εἰσηγητὴς σπουδαίων ἐπιστημονικῶν θεμάτων.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1929 ἐξελέγη ὁ Κατσαρᾶς τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ παρηκολούθησεν ὡς Ἀκαδημαϊκὸς μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως τὰς ἐργασίας τῆς Ἀκαδημίας, ἀνακρινόμενος πολλαχῶς ἐργασίας ἐξαιρετοῦ ἐπιστημονικῆς σημασίας καὶ συμβαλὼν ἐκάστοτε διὰ τῆς ἰδιαζούσης εἰς αὐτὸν δεξιότητος τοῦ συζητεῖν εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ ἐπίλυσιν πλείστων τῆν Ἀκαδημίαν ἀπασχολούντων ζητημάτων. Ἐκλεγείς πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὸ ἔτος 1935 προήγαγε πολλαχῶς τὸ ἔργον αὐτῆς καὶ ἀναφέρω μόνον τὴν καταβληθεῖσαν προσπάθειαν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου Ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, ὅπερ ἐθεώρησεν ὡς κύριον τῆς Προεδρείας αὐτοῦ μέλημα καὶ δι' ὃ ἐφρόντισε προικήσας αὐτὸ καὶ μετὰ θάνατον γενναιοδώρως.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ Μιχαῆλ Κατσαρᾶ ὑπῆρξε πλουσιώτατον, ἀλλὰ δὲν δύναται ν' ἀπασχολήσῃ σήμερον τὸν ὁμιλητήν. Περὶ τούτου θέλει ἀσχοληθῆ ἡ Α. Α. ἐν ἰδιαίτερά αὐτῆς συνεδρίᾳ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρασιωπήσω τὸ τρίτομον αὐτοῦ σύγγραμμα Παθολογία τῶν νεύρων καὶ Ψυχιατρική, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μαθημάτων αὐτοῦ συγγραφέν καὶ περιέχον πληθὺν ἰδίων παρατηρήσεων καὶ γνωμῶν ἐπὶ πολλῶν ἐπιδίκων ζητημάτων. Διὰ τοῦ συγγράμματος τούτου ἐπελήφθη ἐπίσης ἐπιτυχῶς τοῦ καθορισμοῦ νέων ὄρων τῆς Ἱατρικῆς μὴ ὑπαρχόντων μέχρι τότε ἐν τῇ Ἑλληνικῇ.

Αἱ πλείσται τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν δημοσιευθεῖσαι καὶ ἐν τῇ ξένῃ ἔτυχον εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς καὶ πλήρους ἀναγνωρίσεως ὑπὸ τῶν εἰδικῶν τοῦ κλάδου ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ. Ἡ ἐργασία αὐτοῦ περὶ παραλυτικῶν παθήσεων παρακολουθουσῶν τὴν χρῆσιν τοῦ σκαφάνδρου, βασιζομένη ἐπὶ πειραματικῶν ἐρευνῶν, παρέσχε πλήρη διασαφήνισιν τῆς αἰτιολογίας τῆς παθήσεως.

*Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὡς ἄνθρωπος, ὡς διδάσκαλος, ὡς ἐμβριθῆς ἐπιστήμων ὁ ἐξ ἡμῶν μεταστὰς Ἀκαδημαϊκός, πρὸς ὃν ἀποδίδω τὸν ὕστατον ἐκ μέρους τῆς βαρυν-
πενθούσης Ἀκαδημίας χαιρετισμόν.*

Γαῖαν ἔχouis ἐλαφράν, ἀγαπητὴ φίλε καὶ σεβαστὴ Συνάδελφε!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

Κ. ΤΖΩΝΗ.—*Προβλήματα ἐπὶ τῶν σχέσεων αὐξήσεως καὶ διαιρέσεως τῶν κυττάρων.*

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΦΥΣΙΚΗ.—*Ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ παρεμβολῆς ραδιοφωνικῶν
τινῶν πομπῶν πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ μήκη κύματος ἐργασίας**, ὑπὸ
Μιχαήλ Α. Ἀναστασιάδου. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Κωνστ. Μαλτέζου.

Εἰς παλαιότερα δημοσιεύματα¹, ἀσχολούμενοι μὲ τὴν πιθανὴν ἀπόδοσιν τοῦ ὑπὸ μελέτην δικτύου ραδιοφωνικῶν πομπῶν τῆς Ἑλλάδος, προὔπελογίσσαμεν αὐτὴν τόσον συναρτήσῃ τῆς διαθεσίμου ἰσχύος ἐκάστου τῶν ὑπὸ ἐγκατάστασιν πομπῶν, ὅσον καὶ βάσει τῶν πιθανῶν παρεμβολῶν τὰς ὁποίας δημιουργοῦν ἕτεροι Εὐρωπαϊκοὶ πομποὶ γειτονικοῦ πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ μήκη κύματος.

Ὡς γνωστὸν ἡ διάσκεψις τῆς Λουκέρνης (1933), κατένειμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τρία μήκη κύματος ἐργασίας.

Ἐκ τῶν κυμάτων τούτων οὐδὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἐθνικόν, καὶ τοῦτο διότι καὶ ἕτεροι πομποὶ λειτουργοῦσιν μὲ τὸ αὐτὸ κῆμα.

Οὕτω τὸ κῆμα ἐργασίας τοῦ πομποῦ Ἀθηνῶν (601 χλκ.) χρησιμοποιεῖται τόσον ὑπὸ τοῦ πομποῦ Rabat (Μαρόκον) ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ πομποῦ Sundswall (Σουηδία), τὸ κῆμα ἐργασίας τοῦ μέλλοντος νὰ λειτουργήσῃ πομποῦ Θεσσαλονίκης (804 χλκ.) ὑπὸ τοῦ Scottisch Regional (Ἀγγλία) τέλος δὲ τὸ κῆμα ἐργασίας τοῦ μελλοντικοῦ σταθμοῦ Κερκύρας (1285 χλκ.) χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Βελγίου.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἐν συμπτώσει συχνότητος σταθμῶν, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, διαφέροντες κατὰ 9 χλκ. τῶν ἀνωτέρω Ἑλληνικῶν συχνότητων καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἐκπομπαὶ εἴτε λόγῳ ἰσχύος, εἴτε λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως ἐξ ἧς τελοῦνται, δυνατὸν νὰ παραβλάψουν παρεμβαλλόμενοι τὴν ἄνεσιν τῆς λήψεως τῶν Ἑλληνικῶν προγραμμάτων.

Ὁ κατωτέρω πίναξ παρέχει τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς σταθμοὺς ἐν γειτονίᾳ ἢ συμπτώσει μήκους κύματος πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ μήκη κύματος ἐργασίας.

* MICH. ANASTASIADES.— Sur le brouillage des émissions Helléniques, causés par certains postes de radiodiffusion Européens.